

جعل و سند مجعول در حقوق ایران

سعید مقصودی^۱، محمدرضا شادمانفر^۲

^۱ کارشناس ارشد حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

^۲ عضو هیئت علمی گروه حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

چکیده

با بررسی سوابق موجود در مراجع قضایی و انتظامی مشخص می‌شود که مجرمین حرفه ای و تبهکاران به عادت با شگردهای مختلفی از آسیب پذیری های اسناد هویتی که دارای کاربردهای فراوانی هستند بهره گرفته و با جعل آنها جرائم مختلفی را که عمدتاً جرائم مالی هستند مرتکب می‌شوند. بنابراین متولیان امر برای اینکه بتوانند با این پدیده مبارزه اساسی و ریشه ای و موفق به شکل سازماندهی شده داشته باشند آگاهی آنان از چگونگی نقش اسناد هویتی مجعول در وقوع جرائم علیه اموال ضرورت دارد. هدف از انجام این تحقیق، شناسایی پدیده های مختلف ناشی از جعل اسناد سجلی و تحلیل آن پدیده ها به منظور پیشگیری از وقوع جرایم درحقوق ایران است. روش پژوهش بصورت توصیفی-تحلیلی و از طریق فیش برداری از کتب، مجلات و نوشتارها، سایت های حقوقی و جمع آوری و بررسی آنها، کسب نظر اساتید دانشگاهی و عندالاقضاء حوزوی و نیز مراجع دخیل در امور حقوقی بوده است. بنابراین، یافته های تحقیق نشان دادند، در حقوق ایران سه رکن برای جرم جعل عنوان شده و اینکه در حقوق کشور ایران جعل و استفاده از سند مجعول جرم تلقی می گردد

واژه‌های کلیدی: جعل، استفاده از سند مجعول، سند، جرم، مجازات

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۲۸۷-۲۹۸